

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, *Calendari Dumitru* și de către avocatul *Turculeț Mariana* în numele inculpatei xxxxx, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 septembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

xxxxxx xxxxxx, născută la xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 11.08.2020 – 16.03.2021;
instanța de apel: 29.03.2021 -08.09.2021;
instanța de recurs: 01.12.2021 – 14.06.2021.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 martie 2021, xxxxx a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi a fost condamnat la **1 an** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de **1 an**.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:
xxxxxx, la 19 mai 2020, fiind audiată suplimentar în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr.2014151057 pornită de către IP Cahul în baza art.172 alin. (3) lit. a), art.166 alin.(2) lit. c), e), f), art. 155 Cod penal, infracțiuni care conform art. 16 Cod penal sunt calificate ca fiind excepțional de grave, gravă și ușoară, fiind prevenită de răspunderea penală ce o poartă pentru darea de declarații false în cadrul audierii sale, a dat declarații mincinoase precum că: „la 27 iulie 2010 aproximativ pe la ora 11:00 aflându-se la domiciliul ei, situat în xxxxx, nu a fost violată de Boca Andrei, Grosu

Vladimir și Șișianu Ion”. Declarațiile date vin în contradicție directă cu declarațiile date xxxxx la 28 iulie 2010, în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale. Astfel, prin declarațiile date la data de 19 mai 2020 xxxxx i-a dezvinovățit pe Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Acțiunile inculpatei xxxxx au fost încadrate juridic în baza art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi – *”prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către partea vătămată dacă aceste acțiuni au fost săvârșite în cadrul unui proces penal, legate de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de gravă”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Turculeț Mariana în numele inculpatei xxxxx, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care xxxxx să fie achitată, deoarece fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal.

3.1. În motivarea apelului, apărarea a menționat următoarele:

- prima instanță eronat a apreciat probele și a pus la baza sentinței de condamnare probe care nu demonstrează vinovăția lui xxxxx în comiterea infracțiunii imputate, argumentările instanței fiind rezultatul aprecierii unilaterale a probelor;

- instanța de judecată nu a analizat și nu a dat nici un răspuns argumentelor apărării referitor la faptul că învinuirea înaintată xxxxx este neclară și abstractă. Pornind de la prevederile art. 113 Cod penal, art. 6 CEDO, procurorul a formulat o învinuire abstractă și imprecisă, iar o astfel de învinuire nu putea fi pusă la baza unei hotărâri de condamnare. Din învinuirea formulată nu este clar motivul și scopul care ar fi determinat pe xxxxx să săvârșească infracțiunea incriminată, iar de către acuzarea de stat nu a fost respectate prevederile art. 281 alin. (2), art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală. Rechizitoriul se limitează la o expunere succesivă a probelor, anume a proceselor verbale de audiere a victimei minore în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul ședinței de judecată, fără a se indica care anume probe dovedesc semnele componente ale laturii obiective a infracțiunii, modalitatea concretă de săvârșire a infracțiunii incriminate;

- la momentul audierii părții vătămate, xxxxx, născută la xxxxx, ultima nu avea vârsta de 13 ani, nefiind preîntâmpinată pentru declarațiile care le face. Prin urmare, persoana care a făcut declarații mincinoase nu poate să răspundă, în legătură cu faptul că, aceasta nu poate fi subiect al acestei infracțiuni, iar cât privește declarațiile victimei din 19 mai 2020 care nu-i convin organului de urmărire penală, menționează că partea vătămată în cauza penală nr.2014151057 nu a făcut declarații mincinoase și însăși procurorul în cauză constată că prin declarațiile date de partea vătămată la data de 19 mai 2020, xxxxx dezvinovățește pe Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172, alin. (3), lit. a) Cod penal;

- prima instanță, punând ca bază declarațiile părții vătămate ca fiind mincinoase din 19 mai 2020, se contrazice în cele relatate la pagina 8 a sentinței, formulând astfel ideea: *„Or, la speță instanța reține nemijlocit că inculpata a dat declarații mincinoase care au stat la baza condamnării de săvârșirea unor infracțiuni excepțional de grave”*. Astfel, făcând trimitere la

declarațiile părții vătămate din 28 iulie 2010. În această ordine de idei, prima instanță a decis asupra vinovăției inculpatei xxxxx în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens, și ar fi în stare să stabilească vinovăția inculpatei în baza unor circumstanțe obiective;

- prima instanță nu a dat nici o apreciere declarațiilor inculpatei care a menționat că, fiind minoră în vârstă de 13 ani, la insistența lucrătorului de poliție din sat a semnat un document, totodată a comunicat că nu a citit procesul-verbal de audiere din 2010 din motiv că nu poate citi și cu certitudine susține că declarațiile date în anul 2010 nu corespund realității. Astfel, reieșind din materialele dosarului penal, inculpata xxxxx prin declarațiile sale făcute în cadrul dosarului penal nr.2014151057 nu a învinuit pe nimeni de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de gravă prin declarațiile sale din 19 mai 2020, iar la momentul efectuării declarațiilor din anul 2010 avea o vârstă de 13 ani;

- la adoptarea sentinței, prima instanță s-a bazat doar pe probele acuzării, trecând peste probele prezentate de către partea apărării și în mod arbitrar, a emis o sentință de condamnare, preluând un rol activ la stabilirea vinovăției a inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 septembrie 2021, a fost admisă cererea de apel depusă de avocatul Turculeț Mariana în numele inculpatei xxxxx, din alte motive.

A fost casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

xxxxx a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de **1** an.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prin rechizitoriu procurorul a deferit justiției cauza penală în privința lui Boca Marina, calificând acțiunile inculpatei în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal – *”prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către partea vătămată dacă aceste acțiuni au fost săvârșite în cadrul unui proces penal, legate de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de gravă”*.

După administrarea probatoriului din faza de cercetare judecătorească, instanța de apel a reținut, în esență, că din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpata xxxxx a infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, iar mijloacele de probă administrate în cauză nu reprezintă dovezi convingătoare de vinovăție a inculpatei în limitele art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal. Concomitent, instanța de apel a constatat că inculpata xxxxx este vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal.

Judecând apelul, instanța a constatat că probe noi, acuzarea și apărarea, în instanța de apel nu au prezentat și doar s-a solicitat verificarea probelor cercetate în instanța de fond.

Sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului

Astfel, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatei xxxxx și la solicitarea procurorului a verificat probele examinate de prima instanță prin examinarea materialelor din dosar, și anume, procesul-verbal de autosesizare din 09 iunie 2020; copia procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate xxxx din 19 mai 2020; copia ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr.2010150364 din data de 28 iulie 2010 în baza plângerii lui Mihaci Ecaterina pe faptul acțiunilor violente cu caracter sexual în privința minorei xxxxx; copia ordonanței de disjungere a cauzei penale nr. 2010150364 într-o altă cauză penală nr.2010150594 în privința lui Grosu Vladimir și Boca Andrei din data de 17.11.2010; copia sentinței Judecătoria Cahul din data de 19 iunie 2015; copia sentinței Judecătoria Cahul din 16 iunie 2011; copia ordonanței de disjungere a cauzei penale nr.2010150594 într-o altă cauză penală nr. 2014151057 în privința lui Grosu Vladimir din data de 27 noiembrie 2014; copia ordonanței de suspendare a urmăririi penale din 11 februarie 2015 pe cauza penală nr.2014151057 în legătură că Grosu Vladimir se sustrage de organul de urmărire penală și locul aflării nu este stabilit; copia ordonanței privind reluarea urmăririi penale după suspendare din 18 mai 2020, deoarece a apărut necesitatea efectuării unor acțiuni de urmărire penală în legătură cu faptul că la 15 mai 2020 partea vătămată xxxxx a depus o cerere de a fi audiată suplimentar pe cauza penală nr. 2014151057; declarația lui xxxxx din 15 mai 2020; copia ordonanței de suspendare a urmăririi penale din 20 mai 2020 pe cauza penală nr.2014151057 în legătură că Grosu Vladimir se sustrage de la organul de urmărire penală și locul aflării nu este stabilit; copia procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a minorei xxxxx din data de 28 iulie 2010 în cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr.2010150364; copia procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a minorei xxxxx din data de 08 iunie 2015 în cadrul ședinței de judecată la Judecătoria Cahul; copia explicațiilor suplimentare date de partea vătămată xxxxx la 08 iunie 2015 în ședința de judecată; copia procesului-verbal de audiere a părții vătămate xxxxx în ședința de judecată la 14 octombrie 2016.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

Analizând probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a considerat că acuzatorul de stat, cât și prima instanță eronat au calificat acțiunile inculpatei xxxxx în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, greșit constatând, ca fiind dovedite, ca circumstanță calificativă a infracțiunii incriminate, declarațiile mincinoase legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni excepțional de gravă, or, potrivit probelor administrate s-a constatat că scopul declarațiilor mincinoase ale inculpatei xxxxx a fost inducerea procurorului în eroare prin afirmarea unor neadevăruri care urmau să desființeze învinuirile formulate de către procuror

și efect dezvinovățirea lui Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3), lit. a) Cod penal și nu învinuirea acestora de comiterea acestei infracțiuni. Prin urmare, probele administrate demonstrează vinovăția inculpatei xxxxx de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal.

Invocările făcute de către procuror în actul de acuzare, precum și constatările instanței expuse în sentință cu referință la faptul că xxxxx a depus la organul de urmărire penală declarații mincinoase legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni excepțional de gravă, au fost respinse de către instanța de apel, întrucât din conținutul rechizitoriului, discursului procurorului făcut în instanța de fond, dar și conținutul sentinței, nu au fost sesizat probele, motivele de fapt și de drept pe care se bazează acuzatorul de stat și prima instanță incriminându-i indicii calificativi - *declarațiile mincinoase legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni excepțional de gravă.*

Instanța de apel a considerat că circumstanța agravantă - *declarațiile mincinoase legate de învinuirea de săvârșirea a unei infracțiuni excepțional de grave*, trebuie să reiasă din conținutul declarațiilor făcute de către xxxxx și nu din calificarea infracțiunii făcută de către procuror, referitor la acțiunile persoanelor învinuite, în speță, Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion.

În viziunea instanței de apel, pentru a putea fi calificate acțiunile inculpatei în limitele art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, ar fi necesar ca anume Boca Marina să facă *declarații acuzatorii în procesul interogării sale, din conținutul cărora s-ar deduce că în privința ei a fost comisă o infracțiune excepțional de gravă.*

În acest sens, instanța de apel a notat că o persoană poate fi audiată în cadrul unui proces penal până la pornirea urmăririi penale și până la formularea unei învinuiri și atunci, gravitatea faptelor infracționale dedusă din declarațiile făcute în fața organului de urmărire penală nu depinde de calificările făcute de către procuror la pornirea urmăririi penale, ori înaintarea bănuirii, învinuirii persoanelor suspecte.

Mai mult, în dependență de evoluția procesului de acumulare a probelor, pe tot parcursul cercetărilor penale procurorul este în drept să modifice învinuirile aduse persoanelor suspecte agravând sau ameliorând fondul învinuirilor formulate, și în astfel de circumstanțe, după logica instanței de fond, *persoana care depune declarații mincinoase despre o infracțiune excepțional de gravă*, ar trebui să fie învinuită de acest fapt doar în situația când procurorul califică acțiunile făptuitorului în indicii unei infracțiuni excepțional de grave.

În contextul învinuirilor formulate de către procuror și apoi constatate de către instanța de fond, instanța de apel a atras atenția asupra faptului că latura obiectivă a infracțiunii analizate are următoarea structură - *fapta prejudiciabilă care se materializează prin prezentarea declarației mincinoase de către partea vătămată, denaturând adevărul, astfel creându-se condiții pentru comiterea de erori judiciare, pentru aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei, pentru tragerea la răspundere penală a unei persoane nevinovate, pentru absolvirea de răspundere a unei persoane vinovate.* Prin prezentarea declarației mincinoase de către parte vătămată se are în vedere declarațiile care denaturează adevărul.

Potrivit rațiunilor expuse, la caz a fost reținut că, declarațiile mincinoase au fost făcute de către partea vătămată xxxxx la 19 mai 2020, când la cererea acesteia a fost audiată suplimentar de către procuror în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr. 2014151057, aceasta fiind preîntâmpinată, contra semnătură, de răspunderea penală pe care o poartă prin prisma art. 312 Cod penal, pentru darea de declarații mincinoase.

Deci, în cazul dat, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pentru declarații mincinoase potrivit art. 312 Cod penal, partea vătămată xxxxxa comunicat procurorului, că „pe cauza penală de învinuirea lui Grosu Vladimir și Boca Andrei învinuiți de săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, art. 166 alin. (2) Cod penal și art. 155 Cod penal, a fost audiată și menționează că declarațiile respective nu corespund realității, deoarece ea avea vârsta de 13 ani, a fost dusă la primărie și nu știa ce vorbește, lucrătorii de poliție au scris dar ea nu știe să citească și nu știe ce au scris. Astăzi dorește să povestească cele întâmplate și anume că, în una din zilele verii anului 2010 ea era acasă în sat. xxxxx, pe la ora 11:00 a venit soția lui Grosu Vladimir, Mititelu Alina și împreună cu ea au mers la domiciliul lui Grosu Vladimir, după care i-a propus să meargă cu ea la domiciliul lui Boca Andrei, ea a fost împotriva dar Alina a tras-o de mână împreună cu Șişianu Ion și au mers la domiciliul lui Boca Andrei. Cum au intrat pe poartă, Boca Andrei a început să o lovească cu pumnii pe diferite părți ale corpului. Grosu Vladimir dormea în casă și el s-a sculat și a văzut că ea este bătută, l-a rugat să o ajute însă Boca Andrei și Șişianu Ion i-au spus să nu se bage deoarece va fi bătut, și el s-a dat într-o parte. Boca Andrei și Șişianu Ion au început să o bată și în grădină au pus-o să-și sape groapa. Boca Andrei s-a dus în casă iar Șişianu Ion o păzea să nu fugă, ea a reușit să fugă, Șişianu Ion a ajuns-o din urmă și iar a început a o bate la care Mititelu Alina i-a spus să nu o mai bată. Șişianu Ion i-a spus să întrețină relații sexuale cu el și ea a fost împotriva. De la domiciliul lui Boca Andrei, ea împreună cu Mititelu Alina a fugit la domiciliul Alinei, acolo a dormit și a doua zi a venit mama și a mers acasă. Concretizează că Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șişianu Ion nu au violat-o. Cele întâmplate nu le-a povestit la nimeni, nu ține minte să fi fost audiată în instanța de judecată” (f.d.6).

La acest capitol instanța de apel a reținut că circumstanțele relatate de xxxxx la 19 mai 2020, nu corespund adevărului, or, partea vătămată în anul 2010 atât în cadrul audierii sale de către organul de urmărire penală cât și în ședințele de judecată a indicat expres că: „Boca Andrei a luat-o cu forța și a dus-o într-o cameră unde a bătut-o și o impunea să-i sugă membrul viril, în tot acest timp ultima plângea. Apoi au venit în acea cameră Grosu Vladimir și Șişianu Ion care de asemenea amenințând-o cu moartea pe Boca Marina au impus-o să le sugă organul sexual, fapt ce a și făcut deoarece avea frică față de ultimii. Apoi în altă cameră unde erau cartofi, Boca Andrei o amenința cu moartea pe xxxxx cu un motoferăstrău, după care a lovit-o cu un topor. În cameră erau prezenți Grosu Vladimir și Șişianu Ion. Îndată după aceasta partea vătămată a fugit prin geam cu ajutorul lui Mititelu Ecaterina la casa ei. Din urma lor au venit și Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șişianu Ion unde au intrat cu forța prin geam în casă și Boca Andrei a continuat iarăși să o bată pe partea vătămată. În camera unde erau cartofii Boca Andrei și Șişianu Ion au întreținut raport sexual în formă perversă cu xxxxx de două ori însă Grosu Vladimir o dată”.

De asemenea, a fost constatat că martorii audiați în cauza penală inițială au confirmat cele declarate de xxxxx, fapt pentru care prin sentința Judecătorei Cahul din 19 iunie 2015, la baza căreia stau declarațiile date de către xxxxx, inculpatul Boca Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal (f.d.23-30), iar prin sentința Judecătorei Cahul din 16 iunie 2011, la baza căreia stau declarațiile date de către xxxxx, inculpatul Șișianu Ion Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal (f.d.31-34).

Infracțiunea de declarație mincinoasă este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării integrale a acțiunii de prezentare a declarații mincinoase de către martor/parte vătămată, iar în cazul dat se consideră consumată din momentul audierii în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale de către procuror.

Latura *subiectivă* a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă a lui xxxxx, care a manifestat buna-știință la săvârșirea infracțiunii de prezentare a declarației mincinoase, în scopul dezvinovățirii lui Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, știind cu certitudine că Boca Andrei la 27 iulie 2010, acționând de comun acord cu Grosu Vladimir și minorul Șișianu Ion, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă cu minora xxxxx, prin aplicarea constrângerii psihice și fizice manifestate prin aplicarea multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele peste corpul victimei, știind cu certitudine că ultima este minoră și nu a atins vârsta de 14 ani, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă.

Inculpata xxxxx îndeplinește cerințele legale pentru a fi subiect al infracțiunii specificate la art. 312 Cod penal, la 19 mai 2020 avea împlinită vârsta de 16 ani și a fost audiată în calitate de parte vătămată.

Alegațiile părții apărării cu privire la achitarea inculpatei xxxxx din motivul că nu a depus declarații mincinoase, instanța de apel le-a apreciat critic, în contextul în care acuzarea de stat a administrat suficiente probe în vederea demonstrării vinovăției inculpatei, iar aceste probe nu au fost combătute de partea apărării. Instanța de judecată a ajuns la concluzia că de fapt poziția inculpatei referitor la negarea săvârșirii infracțiunii încriminate urmărește scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă și a considerat că vinovăția inculpatei xxxxx a fost demonstrată pe deplin, iar ea urmează a fi condamnată.

Cu privire la alegațiile părții apărării precum că, *la momentul audierii părții vătămate xxxxx 28 iulie 2010, ultima avea vârsta de 13 ani, nefiind preîntâmpinată pentru declarațiile pe care le face, invocând că persoana care a făcut declarații mincinoase nu poate să răspundă în legătură cu faptul că aceasta nu poate fi subiect al infracțiunii*, instanța de apel a evidențiat că la data de 19 mai 2020, xxxxx a solicitat să fie audiată suplimentar pe cauza penală privind învinuirea lui Grosu Vladimir. Fiind prevenită de răspunderea penală, în cadrul audierii sale ca parte vătămată la 19 mai 2020 a dat declarații prin care îi dezvinovățește pe Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Declarațiile date de Boca Marina la 19 mai 2020 se constată că sunt mincinoase și nu corespund adevărului, iar la data de 19 mai 2020 xxxxx

avea vârsta de 33 ani, deci conform art.21 Cod penal întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 312 alin.(1) Cod penal.

Referitor la argumentul că *instanța de judecată nu a dat nici o apreciere declarațiilor inculpatei care a menționat că fiind minoră în vârstă de 13 ani la insistența lucrătorului de poliție din sat a semnat un document, totodată a comunicat că nu a citit procesul-verbal de audiere din 2010 din motiv că nu poate citi și cu certitudine declară că declarațiile din anul 2010 nu corespund realității*, instanța de apel a apreciat critic aceste alegații deoarece xxxxx la 28 iulie 2010, de către organul de urmărire penală al CPR Cahul, ofițer Cundev Igor, a fost audiată în prezența pedagogului, a reprezentantului legal, procurorului prin intermediul mijloacelor tehnice, la acel moment nefiind formulate concluzii ale pedagogului care ar diminua veridicitatea declarației lui xxxxx. Din aceleași motive de veridicitate a declarațiilor lui xxxxx, instanța de apel a respins versiunea inculpatei că la insistența lucrătorului de poliție a semnat un document pe care nu l-a citit și declarațiile din anul 2010 nu corespund realității.

În cererea de apel, partea apărării a mai indicat că urmărirea penală a fost înfăptuită superficial, învinuirea este abstractă, neconcretă, bazată pe presupuneri, din învinuirea formulată nu este clar motivul și scopul care a determinat-o pe xxxxx să săvârșească infracțiunea prevăzută de art. 312 Cod penal.

Referitor la aceasta, instanța de apel a menționat că la 07 august 2020, făcând cunoștință cu materialele cauzei penale la terminarea urmăririi penale, avocatul Turculeț Mariana a solicitat doar audierea lucrătorului de poliție Taragan Denis pentru clarificarea circumstanțelor, neinvocând argumente în ce privește învinuirea lui xxxxx, ca fiind abstractă și bazată pe presupuneri

Cu toate acestea, instanța de apel a reținut că învinuirea este clară, este menționat concret la care dată au fost depuse declarații mincinoase, în cadrul cărei cauze penale și în privința căror persoane, precum și a fost redată esența declarațiilor false. Faptul că partea apărării nu este de acord cu termenul „dezvinovățește” folosit în ordonanța de învinuire cât și în rechizitoriu, invocând că art. 312 Cod penal nu prevede un astfel de element „dezvinovățirea”, nu rezultă că învinuirea este abstractă și bazată pe presupuneri, iar respectivul motiv ar fi putut pus la baza unei sentințe de achitare. Mai mult, instanța de apel a luat în considerație respectiva critică și considerând-o parțial întemeiată a și recalificat acțiunile inculpatei în limitele art. 312 alin.(1) Cod penal, cu semnele calificative – *„prezentarea, cu bunăștiință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal”*.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel, reiterând prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a menționat că a luat în considerație pe de o parte că inculpata Boca Marina a comis o infracțiune mai puțin gravă, iar potrivit caracteristicii eliberate de către Primăria satului Badicul-Moldovenesc, r-nul Cahul, xxxxx se caracterizează pozitiv, face parte dintr-o familie de muncitori, a absolvit IX clase la gimnaziul „M. Viteazul” din satul Badicul-Moldovenesc (f.d.63). La evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află (f.d.70;73 Certificat). Potrivit revendicării eliberate pe numele xxxxx, anterior nu a fost condamnată (f.d.74), iar potrivit cazierului contravențional eliberat pe numele

lui Boca Marina, în perioada de timp cuprinsă între 01.01.2008 – 09.07.2020, nu au fost înregistrate contravenții (f.d.75).

La fel a avut în vedere și faptul că prin comportamentul său procesual, inculpata nu a dovedit că ar regreta comiterea faptei ilegale.

La individualizarea pedepsei instanța de apel a menționat că a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează (nu au fost stabilite), și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, în privința lui xxxxx urmând a fi aplicată pedeapsa în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, închisoare pe un termen de 6 luni, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului declarat, procurorul a menționat că:

- instanța nu a fost compusă potrivit Legii, ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel neîntemeiat a recalificat și reîncadrat acțiunile inculpatei xxxxx din art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal în baza art.312 alin.(1) Cod penal, fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu;

- prin ordonanța din 28 iulie 2010 a fost pornită cauza penală nr.20101500364 în baza plângerii lui Mihaci Ecaterina pe faptul acțiunilor violente cu caracter sexual în privința minorei xxxxx (f.d.7);

- inculpata xxxxx la 19 mai 2020, fiind audiată suplimentar în calitate de parte vătămată pe cauza penală nr.2014151057 pornită de către IP Cahul în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, art. 166 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, art. 155 Cod penal infracțiuni care conform art. 16 Cod penal sunt calificate ca infracțiune excepțional de grave, grava și ușoara fiind prevenită de răspunderea penală ce o poartă pentru darea de declarații false în cadrul audierii sale, a dat declarații mincinoase precum că la data de 27 iulie 2010 aproximativ pe la ora 11.00 aflându-se la domiciliul ei situat în s. xxxxx nu a fost violată de Boca Andrei, Grosu Vladimir și Șișianu Ion;

- inculpata xxxxx este învinuită de depunerea declarațiilor mincinoase legate de învinuirea persoanelor de săvârșirea a unor infracțiuni excepțional de grave și grave prevăzute de art. 172 alin.(3) și art. 166 alin.(2) Cod penal în privința ei. Este de menționat, că norma penală nu cere ca declarațiile să fie strict de învinuirea în comiterea infracțiunii grave, este de ajuns ca aceste declarații să fie legate de săvârșirea acestor infracțiuni. Astfel, constată că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în instanțele de

judecată a fost pe deplin dovedită comiterea de către inculpata Boca Marina infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal;

- reieșind din materialele cauzei penale (f.d.14), judecătorul Petrov Ruslan a participat la examinarea demersului procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive în privința lui Grosu Vladimir, complice la comiterea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(3), art. 166 alin.(2), art. 155 Cod penal, împreună cu Boca Andrei și Șișianu Ion, în privința părții vătămate xxxxx, care a depus declarații împotriva numiților Grosu Vladimir, Boca Andrei și Șișianu Ion, declarațiile respective ale părții vătămate au fost prezentate ca probă și apreciate de către judecătorul Ruslan Petrov la aplicarea măsurii preventive în privința lui Grosu Vladimir. Potrivit încheierii Curții Supreme de Justiție din 13.10.2015, nr.1ac-50/15, a fost examinată chestiunea privind declarațiile de abținere a judecătorilor Curții de Apel Cahul, Petrov Ruslan, Galina Vavrin, Ion Dănăilă, care au fost admise. Declarațiile respective ale părții vătămate xxxxx au fost prezentate ca probă și apreciate de către judecătorul Ruslan Petrov la aplicarea măsurii preventive în privința lui Boca Andrei;

- Încheierea Curții de Apel Cahul din 24.05.2021 prin care a fost respins demers privind recuzarea judecătorului Petrov Ruslan este neîntemeiat și ilegal.

5.2. Avocatul Turculeț Mariana în numele inculpatei xxxxx, invocând art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care xxxxx să fie achitată, din următoarele considerente:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă care a afectat soluția instanței;

- deși instanța de apel a criticat soluția primei instanțe, considerând că aceasta a preluat în totalitate din conținutul actului de învinuire fapta incriminată lui xxxxx, precum și probele acumulate de către organul de urmărire penală în susținerea învinuirii, la rândul său instanța de apel, a omis să descrie în decizia emisă conținutul probelor administrate la dosar, să facă o analiză a fiecărei probe separat, iar apoi să le aprecieze în cumul prin coroborare;

- nu este clar de ce instanța de apel face trimitere la declarațiile inculpatei xxxxx făcute în cadrul ședințelor de judecată din anul 2015 atâta timp cât prin învinuirea adusă ultimei nu se face referire la aceste declarații. Instanța de apel contrar prevederilor legale și-a întemeiat soluția pe aprecieri subiective, or, Curtea de la Strasbourg statuează că, dreptul la un proces echitabil include obligația tribunalelor de a-și motiva deciziile lor, deoarece absența motivării unei decizii judiciare poate impieta asupra acestui drept. De asemenea, Curtea Europeană menționează că, judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază deciziile, căci numai astfel, un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională. Instanța europeană a subliniat că „*motivarea unei decizii judiciare este strâns legată de preocupările privitoare la asigurarea desfășurării unui proces echitabil, aceasta permițând respectarea dreptului la apărare. Motivarea este indispensabilă însăși calității actului de justiție și constituie o pavăză împotriva arbitrarului*”.

- instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art. 100, 101, 394, 414-419 Cod de procedură penală, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, superficial a verificat legalitatea și temeinicia sentinței.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărârea atacată și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Subsidiar, se remarcă că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant, este de specificat în acest context, că hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu rezolvarea chestiunilor de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să *expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării*, prevăzut de normele procesual penale.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale, reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că potrivit rechizitoriului, xxxxx a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. a) Cod penal, după indicii calificativi – *”prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către partea vătămată dacă aceste acțiuni au fost săvârșite în cadrul unui proces penal, legate de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de gravă”*.

Prima instanță, analizând cumulul de probe administrate la faza urmăririi penale, care au fost examinate în ședința de judecată, a conchis că inculpata xxxxx să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat împotriva sentinței, prin decizia din 08 septembrie 2021, a admis apelul declarat de către avocatul Turculeț Mariana în numele inculpatei xxxxx, a casat sentința primei instanțe, a re judecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxxx a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

În circumstanțele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că prin decizia instanței de apel din 08 septembrie 2021, acțiunile inculpatei xxxxx au fost reîncadrate din prevederile 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, în prevederile art. 312 alin. (1) Cod penal - *prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal*

În aserțiunea dată, instanța de recurs ordinar atestă, că instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a pronunțat soluția cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatei xxxxx însă nu a constatat fapta infracțională reținută în sarcina acesteia, ca fiind dovedită.

În acest sens, ține a se remarca că potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală și practicii judiciare constante, apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art.414 alin.(4) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (*care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară*), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, *ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre*. Prin urmare, instanța de apel *rejudecă fondul cauzei la cel de-al doilea grad de jurisdicție* și nu ca primă instanță.

Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

În șirul de idei redat, Colegiul penal lărgit constată că decizia instanței de apel, prin care s-a continuat judecarea fondului cauzei, cu reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatei xxxxx din prevederile 312 alin. (2), lit. a) Cod penal în prevederile art. 312 alin. (1) Cod penal, trebuia să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. art. 384-397 Cod de procedură penală.

Relevant, este de subliniat că se consideră că fondul cauzei nu a fost rezolvat când în considerentele hotărârii instanței de apel *nu se arată dacă există sau nu fapta imputată*, dacă inculpatul este sau nu vinovat, dacă există circumstanțe care atenuază ori agravează răspunderea inculpatului, dacă trebuie ori nu admisă acțiunea civilă ș.a. Fondul cauzei se va considera nerezolvat ori de câte ori instanța de judecată nu a examinat și nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de fond ale procesului, vizând problema vinovăției, a răspunderii penale sau civile ori a nevinovăției lui în comiterea infracțiunii imputate, la caz, fiind incidentă instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară unitară, or, fiind investită cu judecarea apelului declarat de apărare, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a reîncadrat juridic acțiunile inculpatei, *fără a constata fapta incriminată inculpatei pentru care aceasta a fost condamnată*.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra

admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești. Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (§ 30, 31 cauza *Fomin vs R. Moldova*, decizia din 11 octombrie 2011).

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit reiterează că reieșind din materialele cauzei penale, și anume, Mandatul de arest nr. 15 din 23 martie 2011 (f.d.14), judecătorul Petrov Ruslan a participat la examinarea demersului procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive în privința lui Grosu Vladimir, complice la comiterea infracțiunilor prevăzute de art.172 alin.(3), art. 166 alin.(2), art. 155 Cod penal, împreună cu Boca Andrei și Șișianu Ion, în privința părții vătămate xxxxx, care a depus declarații împotriva numiților Grosu Vladimir, Boca Andrei și Șișianu Ion, or, declarațiile respective ale părții vătămate au fost prezentate ca probă și apreciate de către judecătorul Ruslan Petrov la aplicarea măsurii preventive în privința lui Grosu Vladimir.

Prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2015 au fost admise declarația de abținere înaintată de către judecătorii Curții de Apel Cahul, Petrov Ruslan, Vavrin Galina, Dănăilă Ion, Veleva Nina, Dimitriadi Tatiana (f.d.161).

La 19 mai 2021, Procurorul-șef al Procuraturii de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru, a înaintat un demers prin care a solicitat recuzarea judecătorului Petrov Ruslan de la judecarea cauzei penale în privința inculpatei Boca Marina, din motiv că declarațiile părții vătămate xxxxx au fost prezentate ca probă și apreciate de către judecătorul Ruslan Petrov la aplicarea măsurii preventive în privința lui Boca Andrei (f. d. 159-160).

Prin Încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 mai 2021 a fost respins demersul privind recuzarea judecătorului Curții de Apel Cahul - Petrov Ruslan (f. d. 169-172).

Elocvent, Colegiul penal lărgit consideră a nota că potrivit prevederilor art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală - *Judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cit și pe cale ordinară sau extraordinară de atac și urmează a fi recuzat și în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță, pe cale ordinară sau extraordinară de atac, precum și în cazul participării ca judecător de instrucție.*

Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, judecătorii trebuie nu numai să îndeplinească criteriile obiective de imparțialitate, ci să fie și percepuți ca fiind imparțiali. Miza este încrederea pe care instanțele trebuie să o inspire justițiabililor dintr-o societate democratică. O instanță de judecată trebuie să reafirme încrederea publicului în integritatea corpului judiciar. Justiția nu doar trebuie făcută, trebuie să se și vadă că s-a făcut justiție. Percepția de imparțialitate se măsoară prin standardul observatorului rezonabil. Instanța

trebuie să fie imparțială și din punct de vedere obiectiv, adică trebuie să ofere garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință (Gregory vs Marea Britanie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, (1997) 25 EHRR 577). Încrederea pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o inspire populației, inclusiv și acuzatului (*Castillo Algar vs Spania, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, (1998) 30 EHRR 827*).

Ținând cont de cele expuse supra, instanța de recurs ordinar constată că instanța de apel, contrar prevederilor art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, prin încheierea din 24 mai 2021, eronat a ajuns la concluzia de a respinge demersul procurorului privind recuzarea judecătorului Curții de Apel Cahul - Petrov Ruslan, or, potrivit materialelor cauzei, activând în calitate de judecător de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, Petrov Ruslan, a asigurat controlul judecătoresc în cursul urmăririi penale, prin autorizarea ridicării informației de la compania de telefonie și eliberarea mandatului de arest în privința lui Boca Andrei -circumstanțe ce exclud posibilitatea judecătorului Petrov Ruslan de a participa la judecarea prezentei cauze penale.

În acest context, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că la judecarea cauzei, instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural și se încadrează în art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

În asertiunea dată, instanța de recurs conchide de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze detaliat probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele Legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatei, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, *Calendari Dumitru* și de către avocatul *Turculeț Mariana* în numele inculpatei xxxxx, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 septembrie 2021, în cauza

penală în privința lui **Boca Marina xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 14 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena